

IDEA 27 Kasım Dünya Yaratıcı Drama Günü Ulusal Bildirgesi

27 Kasım 2023

Her Zaman, Herkes İçin ve Her Şeye Rağmen Drama!

"Ayakta çember olalım." yönergesi ile önce drama çemberinde yerlerimizi aldık. Sonra el ele tutuştuk. Önce tuttuğumuz elin bir kadın ya da erkeğin eli değil, bir insanın eli olduğunu fark ettik.

Drama sürecini birlikte inşa etmeye başladık. Katılımcıydık, dramanın ilk bileşeniydik. Drama, çemberin içerisinde biçimlenmeye devam etti. Eğitimimiz bizi eyleme davet etti. Böylece ikinci bileşen de yerini aldı. Bir konumuz vardı ve zamanla çemberde başka eller ile el ele verdik. Oyunlar oynadık, canlandırmalar yaptık. Gözlerimizi kapatıp açtığımız o kısa sürede tekil olan "ben" ile çoğul olan "bize" geçtik ve onları gerçek ile kurgu arasında gidip gelen bir yolculuğa çıkardık. Böylece diğer bileşenlerimiz de yerlerini aldı.

Drama çemberinde "tekil ile çoğul" bir etkileşime, "öznel ile nesnel" de bir uyuma dönüştü. Sonra her ikisi güveni, özgüveni, empatiyi içimize serpti. Çemberde birbirimizin ellerini daha sıkı tutmaya başladık. Çünkü birbirinden farklı rollerde karşılık bulan yaşantılarımız, -mış gibi yaparak dramatik durumlara dönüşüyordu. Başkalarının bakış açılarından kendimizi ve dünyayı inceliyorduk. Sonra kendiliğinden (spontane) çaldığımız tüm kapıların ardında kurulan salıncaklara binip farklı yaşamlara doğru ileri ve geriye dönük yolculuklar yapmaya başladık. Her bir canlandırma, geçmiş ve gelecek arasında kurulan bir salıncak gibiydi. Geri giderken geçmişte bıraktıklarımıza hızlı bir dönüş yapıyor, ileri gidişlerde ise gelecek hemen önümüzde belirliyordu. Tüm çağrışımlar yaşantılarımızı davet ediyordu. İşte o zaman "karmaşa içinde insan" olmaktan uzaklaşıp bu çatışmaları yaşayan tüm insanların ellerinden tutmaya başlıyorduk.

Her öykünün bir başlangıcı vardı. Buna inandık ve kahramanın izinde yolculuklara çıktık. Her kahramanın tutum ve davranışları yaşamı daha "güzel" hâle getirdi. Drama, penceredeki tül perdenin ardından kendi çocukluğumuzu, ergenliğimizi yani geçmişimizi bize yeniden gösterdi. Boyumuz kadar aynalarla bizi harekete geçirdi. Yaptığımız heykellerle yeni eylemler oluşturdu. "Herkes ile" başlanan drama, "herkes için"e evrildi. Işığı ile aydınlattı ve drama bize "iyi geldi". Böylece bizler pencerenin buğulu camlarına -çabucak dağılıvereceğini bilsek de- parmaklarımızla isimlerimizi yazmayı başarabildik.

Dramanın insanın ve yaşamın ta kendisi olduğunun farkına varmıştık ve artık biz de sorumluyduk. Yüksek bir sesle haykırmaya başladık:

Drama, başta çocuklar olmak üzere herkes için bir haktır!

Drama, mutlaka bütün eğitim programlarının her kademesinde yer almalıdır!

Her Zaman, Herkes İçin ve Her Şeye Rağmen Drama!

Prof. Dr. Ömer Adıgüzel

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi

Öğretim Üyesi, Çağdaş Drama Derneği Üyesi

IDEA November 27 World Creative Drama Day National Declaration

November 27, 2023

Drama Always, For Everyone and Despite Everything!

We first took our places in the drama circle with the instruction "Let's stand in a circle." Then we held hands. First, we realized that the hand we held was not the hand of a woman or a man, but the hand of a human being.

We started to build the drama process together. We were participants, the first component of the drama. The drama continued to take shape within the circle. Our trainer invited us to action. Thus, the second component also took its place. We had a topic and over time we joined hands with other hands in the circle. We played games, we did performances. In that short period of time when we closed and opened our eyes, we moved from the singular "I" to the plural "us" and took them on a journey between reality and fiction. Thus, our other components took their places.

In the circle of drama, "singular and plural" turned into an interaction and "subjective and objective" into harmony. Then both of them sprinkled confidence, self-confidence and empathy in us. We started to hold each other's hands more tightly in the circle, because our lives, which corresponded to different roles, were turning into dramatic situations by pretending. We were examining ourselves and the world from the perspectives of others. Then we started to travel backwards and forwards to different lives on the swings set up behind all the doors we spontaneously knocked on. Each role play was like a swing set up between the past and the future. As we traveled backwards, we made a quick return to what we had left in the past, and as we traveled forward, the future appeared right in front of us. All evocations were inviting our experiences. That's when we moved away from being "man in a mess" and started to hold the hands of all the people experiencing these conflicts.

Every story had a beginning. We believed in this and went on journeys in the footsteps of the hero. The attitudes and behaviors of each hero made life more "beautiful". Drama showed us our own childhood and adolescence, our past, through the tulle curtain in the window. It mobilized us with mirrors as tall as us. It created new actions with the sculptures we made. Drama that started "with everyone" evolved into "for everyone". It illuminated us with its light and drama "did us good". Thus, we were able to write our names on the misty glass of the window with our fingers, even though we knew it would quickly dissipate.

We realized that drama is human and life itself, and now we were responsible. We started to shout out loud:

Drama is a right for everyone, especially for children!

Drama must be included in all education programs at all levels!

Drama Always, For Everyone and Despite Everything!

Prof. Dr. Ömer Adıgüzel

Ankara University Faculty of Educational Sciences

Faculty Member, Member of Çağdaş Drama Derneği (Contemporary Drama Association)